

L A
L L A R

LES COSES PETITONES

PER LA IAIA I PER TU

FET A MIDA

Alex Arpa
Andrea Campama
Anna Fabrés
Núria Nogué

Gemma Giralt
Júlia Llenas
Lucia Retamar
Alexandra Zaynuldinova

Pau Hita
Anna Monegal
Lucía Seguí
Auró Vernet

Aquesta publicació inspirada en arxius personals, il·lustracions, fotografies i revistes, genera una visió compartida de l'espai que habitem. Se cerca una experiència interpersonal a partir de relats propis i sensacions evocades.

Una llar abstracta que combina records, infantesa i família. Pàgina a pàgina, ens endinsa en un espai de confort, un refugi on tothom pot trobar un lloc comú on sentir-s'hi reflectit.

En cadascun d'aquests llibrets –*Les coses petites, Per la iaia i per tu i Fet a mida*– pots trobar un camí, un camí ple d'arbres. La carícia tendra, una estona amb l'àvia i el ronc d'un gat.

La quotidianitat també suma a aquesta vivència. Com l'acció de parar taula, fer regals per Nadal o reunir-se tots els diumenges. Són costums que ens aporten la seguretat i la comoditat d'aquest cercle.

Edita:

UNIVERSITAT DE
BARCELONA

Facultat de Belles Arts

Secció

Processos Artístics i Edició

Assignatura

Reproductibilitat: idees i processos

Professorat & Coordinació editorial

Raquel Muñoz i Montse Carreño

Impressió

Tallers de gravat i edició. Barcelona, 2024

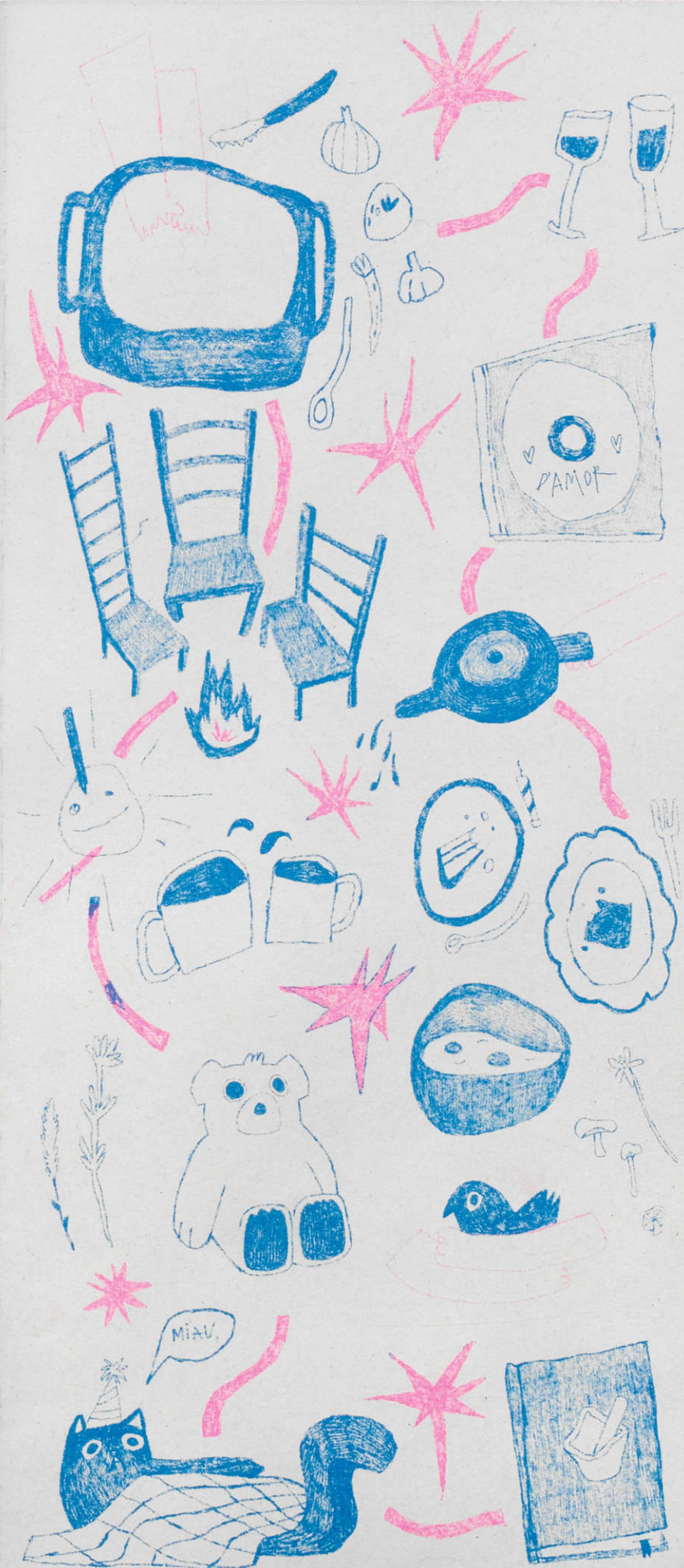
Edició: 100 exemplars

The background of the entire page is a vibrant pink color. Overlaid on this is a dense, white, fibrous texture that resembles long, thin blades of grass or hair, all oriented diagonally from the bottom-left towards the top-right. This texture is most prominent in the lower half of the page and fades slightly towards the top.

LES COSES PETITONES

El bes del foc ja
d'una llum atemporal
que pot rajar sobre qualsevol lloc
un camí que torna a casa.

Ahí, l'últim dia del viatge, va ser un dels millors dies de la meua vida ♥

L'A. em va tornar a llevar d'aquella manera (capat és l'única nit que he dormit realment bé i del tirón!), amb molts mimitos i dient-me «bi-bina»; abraçant-nos molt.

Vam esmorzar al llit i amb la tele de fons i, de fet, eus va costar sortir del llit (sobretot a mi).

altres
Quan vam començar la ruta ja estaven cansadíssims dels altres dies i no pensaven que anessin ni a acabar-la (qui eus diria que acabaria sent el dia que més caminessim...), així que vam decidir anar molt tranquils.

Aquesta ruta es divideix en 5 trams: parking → pasarel·les de fusta → camp obert → bosc → estany. Tots d'ells preciosos. Quan vam arribar a camp obert, que passa el riu al mateix nivell de la caminata, vam seure a la gespa a mirar-lo com baixava i veiem el bitxitol i miraven si eren impostors (com les mosques "vespa") o no i com ~~tenia~~ la llum del sol reflectava al cabal. Era molt tendre.

Estar allà sense preocupacions, sense mòbil ni estímuls externs, tranquils, feliços i enamorats veient passar la natura.

També vam veure
varies jugar/còrrer
i una se'n
n'acortar
molt.

Corazón de melón que linda que sos. Me gusta tener este tiempo para poder conocerte y amarte, sos un ser de luz. El amor obviamente no para acá, sigue para siempre (mira que soy bien pesada) y se va a manifestar en muchos muchos besitos y abrazos cuando llegue a Barcelona.

cuando llegue a Barcelona.
 Los un tesoro, me encanta cuanto podés brillar sola, pero
 más que nada me encanta el poder y la capacidad que
 tenes para llenarle la vida a otras con ese mismo brillo.
 Para mi cataluña sos vos y tortilla de patatas sos
 vos y correr por los puentes de Venecia sos vos. Te
 voy a extrañar una cantidad carpada y estoy segura
 que la ciudad también lo hará. porque quien sera
 que la ciudad también lo hará. porque quien sera

[illegible]

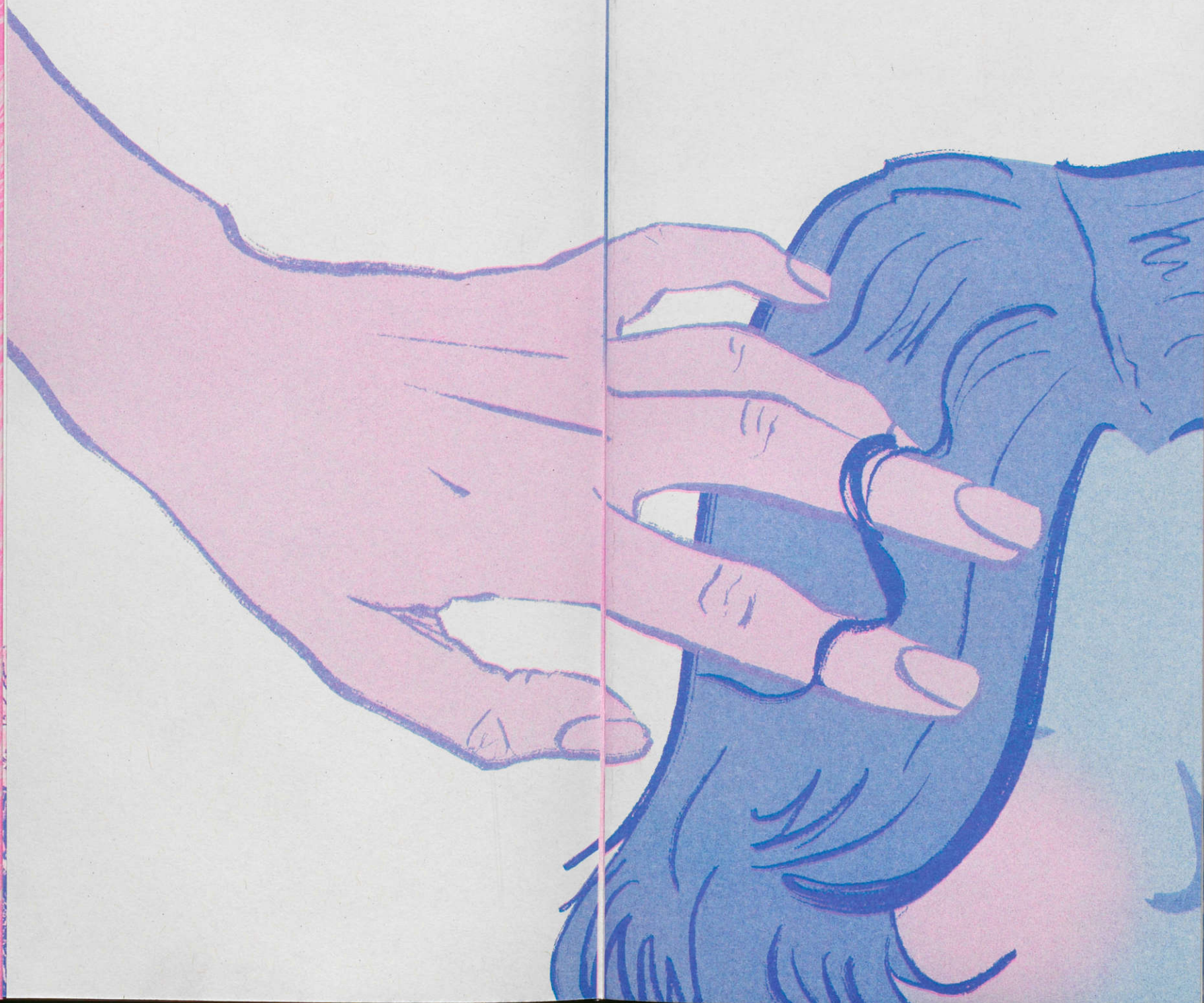
EGGiii Alex

è stato bello, importante conoscere
Anche se per poco tempo mi
ha insegnato tante cose, soprattutto
come vedere la vita sotto il
di vista della spensieratezza
mi piace come sei e siete e
nella mia vita, Ti ringrazio

P.s. Ti prometto che giocherò ancora a calcio con un battaglione per strada...

Tr. Vojko Iskra ... Cl. Ved. con

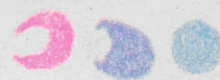
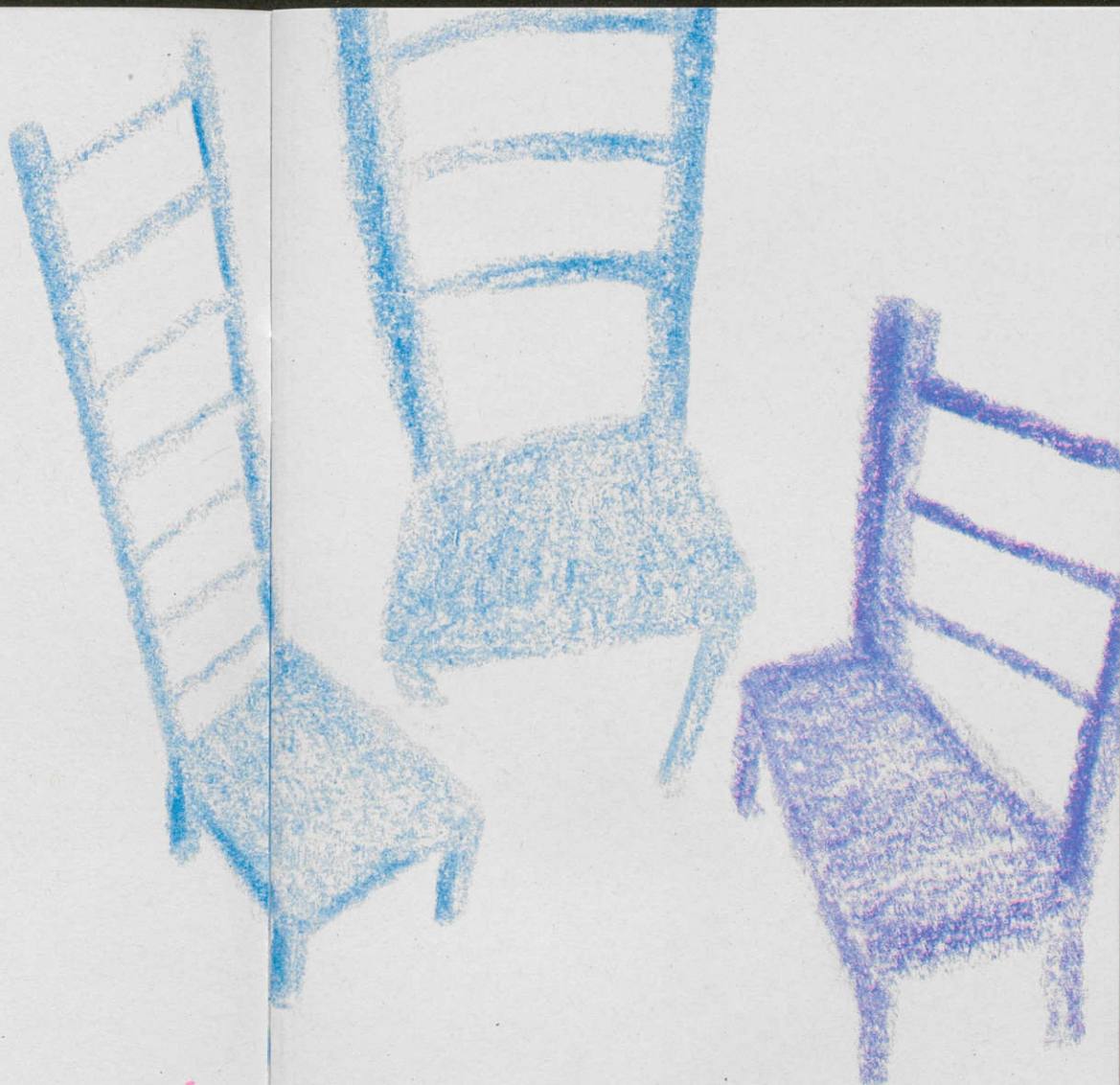
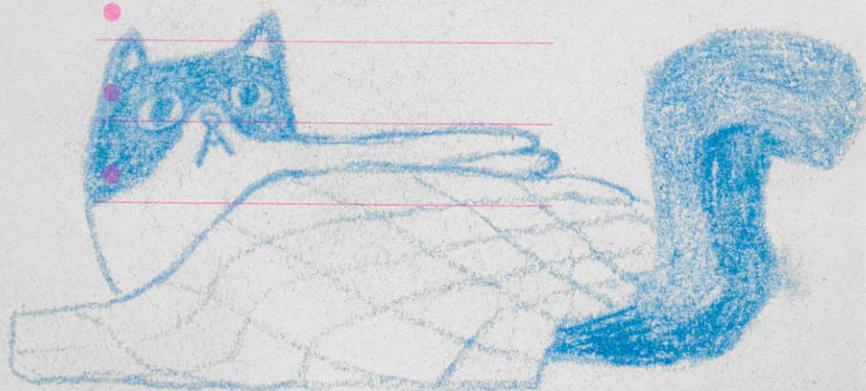
Les puntes dels seus dits es distreien desfent els nusos dels meus cabells, el món s'aturava en aquesta carícia. Hi havia una cosa primitiva i dolça en aquest gest, com si em parlés sense paraules. Vaig sentir com les seves mans es lliscaven amb cura, com qui cuida una cosa caduca.

RECEPTA

INGREDIENTS

- Pampallugues
- Gats
- Llar de foc
- Mimos
- Sol
- Vosotros
- Te quiero
- Cafè amb mel
- DVD
- Ximpleries
- Infantesa
- Coses molt petites
-
-

PASSOS

Emrecordar-se d'algú, quedar, estar amb els teus éssers estimats, oblidar-te de tot el dolent, comprendre el bonic, parlar descalfor, riure, ballar, viure i fer el bambo, cuinar, deixar passar 10 minuts de les dues de la matinada, deixar tot a les fosques menys el cel, dormir abraçats i escoltar la veu del foc.

**DESPRÉS QUE
M'ENSENYESSIS
A DIR**

**NO HE VOLGUT
DIR RES MÉS
QUE**

JO

TU

TU

TU

TU

TU

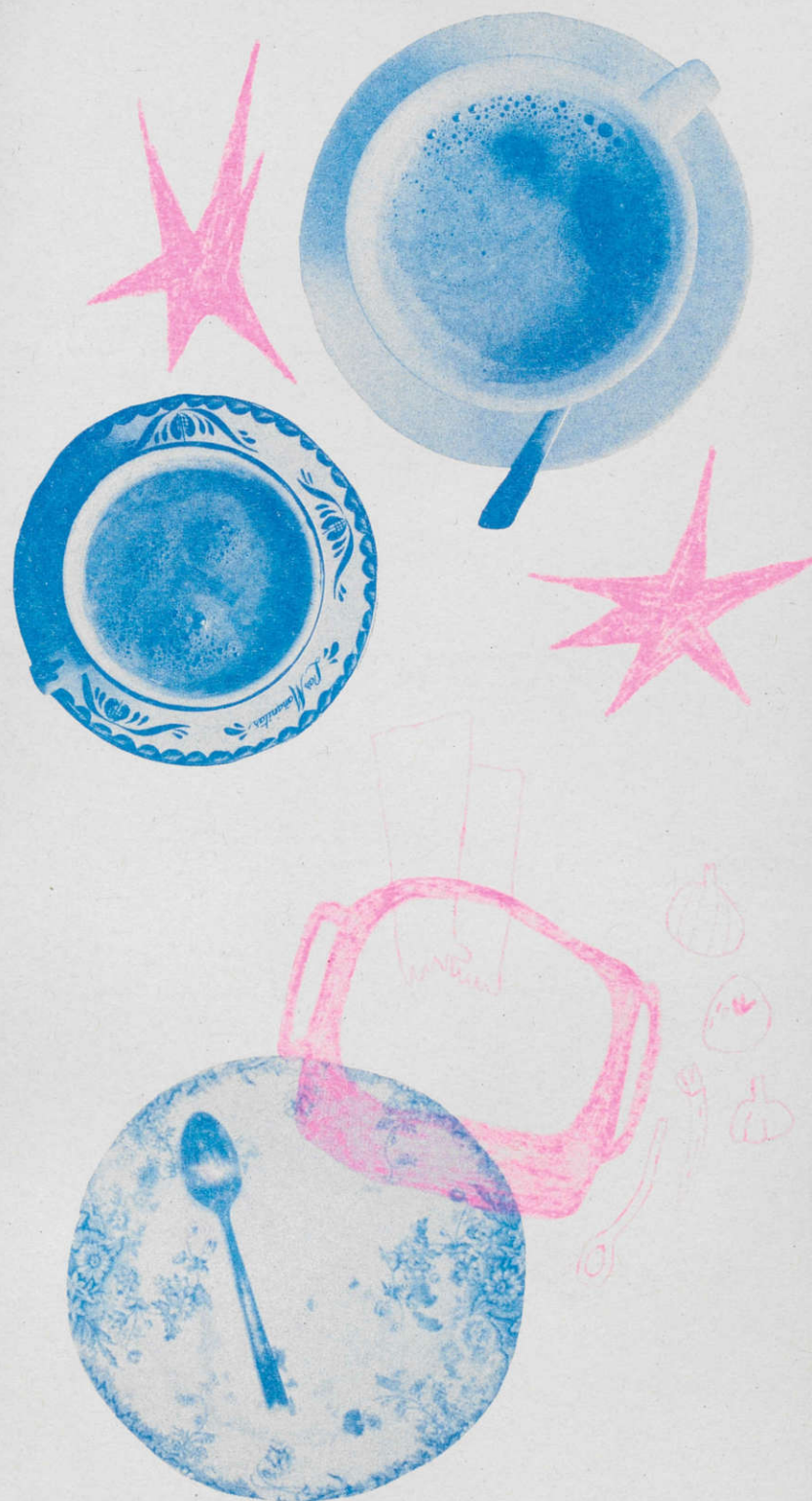
TU

TU

TU.

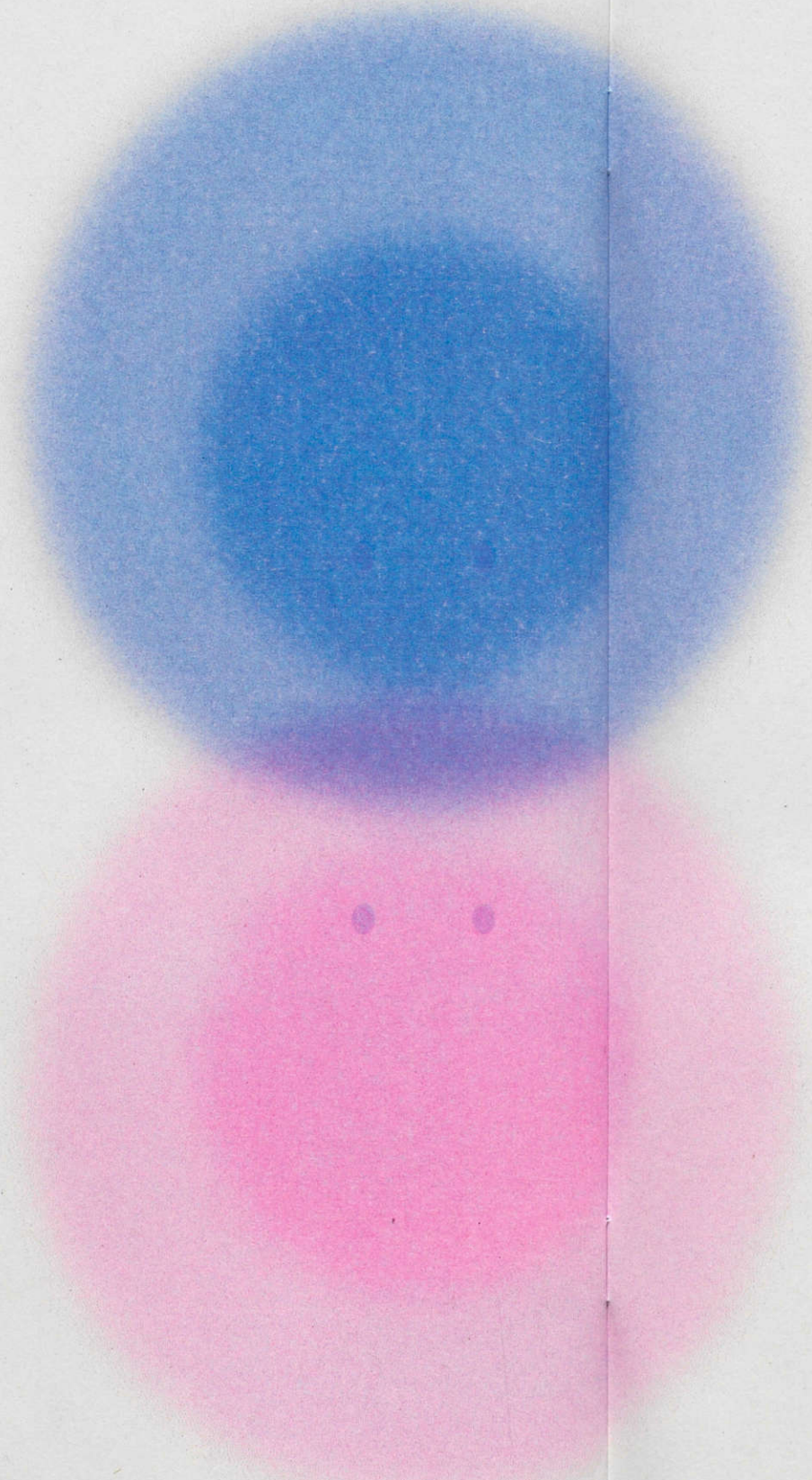
EL BES DEL FOC FA
D'UNA LLUM ATEMPORAL
QUE POT RAJAR SOBRE
QUALSEVOL LLOC
UN CAMÍ QUE TORNA A
CASA.

JO NOMÉS VULL UN RAM DE FLORS
I UNA FERIDA
UNA REMOR COM UN SILENCI
LA SOBRETAULA LES
CARTES LA GINEBRA I LES MANS
QUE HO DIUEN TOT.

FAILLISIA AVI TASTIMU

L'escalfor no naixia de la pell, aquesta, que
quedava embolcallada entre flocs,
residia a algun lloc més endins.

El que emanaven les seves
mans formava part de la seva
pròpia ànima, es tractava
d'una pau que arribava
suau, com el sol d'hivern,
que és suficient per
a fer-nos sentir vius.

Estoy súper sorprendida.
Hacia mucho tiempo que no
lo pasaba tan bien en un concier-
to. Tenéis muchísima quí-
mica y carisma. Espero
de corazón que lleguéis muy
liger. Madrid os acoge y
os quiere. ♡

Carlos. 24

(...) os conecí por primera vez en el
concierto de ayer y os habéis ga-
nado unos nuevos fans, pasamos
una noche maravillosa gracias
a vosotros y gracias por el tra-
bajo tan bueno que hacéis, guar-
damos la bagueta rota de re-
cuerdo con mucho cariño.

(...) lo bonito es que esa era nues-
tra primera cita y llegamos a
esa sala por casualidad
... si al final esa chica y yo te-
níamos juntos una de vuestras
canciones será "nuestra canción".

DONUT

Holi Alex!

Estic molt emocionat de fer aquest
viatge amb vosaltres a Madrid
Que ganass'!

Gràcies per confiar en mi.

MADRID

14-15
Sept.

El nostre debut a Madrid és aquí.

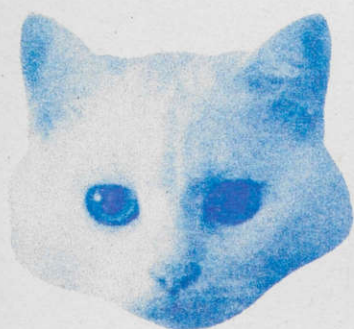
Ahírs quan el West va plegar de correus a
● les 22h vam quedar a dormir. Vam demanar pizza
del Carlos (vegan chicken i 4 formatges); les vam recollir
quan passejaven el gos. Les vam menjar junts mentre
miràvem plats bruts; al llit ens vam fer una infusió
● i el West va tapar-me amb una manta.
Aquest matí s'ha llevat ell una mica d'ans i s'ha tum-
bat a abraçar-me; m'he llevat. Què carlud'! ♡
A les 8:19 ja estàvem al tren; a les 10:40 ja estàvem
● a l'alteu tren de camió a Madrid. En una hora
ja estàvem allà; anirem a dinar al 100 Montaditos.
Què passava aquí??? Tinc tants nervis!!! Tinc mil-
lissimes pànes. Debut a Madrid... Sona com un somi-
B B B.

Era el nostre dinar de fi de gira.
La qual va acabar de la millor manera.
Plorava però no estava trista.
Estava feliç, molt contenta, de fet.
Ho havíem fet. Ho havíem aconseguit!
I de la millor manera possible.

T'estimo molt,
et trobare' a faltar.

Pd: Compra pastilles
pel rentapeats ♡

*Jo nombré vull un ram de flors i una ferida
una remor com un silenci
la sobretaula, les cartes, la ginebra i les mans
que ho diuen tot.*

Les coses petites ens parlen dels nostres éssers estimats, de la seva escalfor. Són els sons que fan, les respiracions que es complementen, les mirades còmplices, les mans que toquen i palpen i estrenyen fort. Aquest llibret manifesta un punt de vista tendre a partir d'una gramàtica i retòrica introspectiva, com si s'obris un diari personal, convidant-nos a pensar en totes aquelles persones que ens acompanyen amb les mans davant del cos per si caiem.

Quan la llar deixa de ser un lloc i passa a ser cossos i ànimes que ens cuiden i que estimen, descobrim l'amor en gestos petits, però immensos: les llàgrimes que eixuguen, els petons al front, les carícies que ericen, les ferides que sanen i es fan menys grosses i vermelles. A través de mixed media, arxius i il·lustracions de collita pròpia, aquest món íntim es desplega davant nostre, fent-nos pensar en la importància de què ens estimin bé i de què estimem bé.

Una remor, una guspira, un alè càlid. Un petó a la galta de bon matí i pèls de gats enganxats entre les puntades del jersei (regalat de la iaia). Un miratge de costums tímids però que es mostra a cada pas i que no es fa feixuc, sinó que la seva repetició es desencadena com un agraïment constant, com la primera brandada d'un menjar fet a casa. Una repetició d'una escalfor com la del llençol que tapa un peu a l'estiu, no perquè faci fred sinó perquè protegeix. Hàbits que ens fan persona i persones que ens generen hàbits.

L'amor és tan fort que espetega, que cruix, que escalfa. Els cors fan com les gallines, que s'arruixen amb els que bateguen igual, que entenen igual, que estimen igual. Fins i tot els cors més rabiuts s'amaneixen quan senten a prop aquesta calidesa inexplicable que embolcalla i entrellança ànimes. És l'amor que acull des d'allò més pur, des d'aquell alè que transcendeix el tangible, que escapa de la imposició i de la supervivència, i que es queda només en voler: en estimar.

PER LA IAIA I PER TU

La **família** és el nucli on creixem, el nostre primer refugi, ple d'amor i protecció. Els **costums familiars** són els llaços invisibles que ens uneixen, com petites tradicions que donen sentit a les nostres vides. Els dinars junts, les celebracions d'aniversaris o les històries que es transmeten de generació en generació ens ajuden a sentir-nos part d'alguna cosa més gran. La **família** la podem entendre com un grup de persones amb qui comparteixes la convivència durant molts anys, vas desenvolupant afinitats i vincles que t'ajuden a construir-te com a persona, mitjançant la ideologia, els costums i les tradicions.

A la **família** les uneix un vincle amb la idea de construir i transmetre valors, donar suport emocional de forma incondicional i sense esperar res a canvi.

A través de la convivència, el fet de compartir temps, et vas adaptant a les persones amb qui convius i comparteixes un seguit d'elements com les coses quotidianes i que d'aquestes en deriven **costums**. Són gestos simples, però plens de significat: les trobades a taula, les celebracions de les dates especials, els petits consells que es transmeten de generació en generació. Cada costum, per senzill que sigui, crea llaços que ens uneixen i ens ajuden a sentir-nos part d'alguna cosa més gran.

Els avis, amb la seva experiència, són els guardians de les **tradicions familiars**, i sovint són ells qui transmeten els costums que han marcat la història de la família. Per als més xics de la casa, els avis representen una font inesgotable d'històries, consells i records que els connecten amb les seves arrels. Els petits moments compartits, com cuinar plegats, escoltar contes de quan eren joves o participar en celebracions tradicionals, tenen un gran valor, ja que ajuden a mantenir viu el llegat familiar.

Cada **família** té la seva pròpia història, les seves pròpies tradicions i la seva manera d'expressar l'amor, i és en aquesta diversitat on trobem la bellesa de les relacions humanes. És en el repte de compartir, d'escoltar, de cuidar els uns dels altres, on els costums familiars es converteixen en el veritable tresor que ens enriqueix i ens fan créixer.

"Bons records... M'hagués agradat que em preguntés... i així he sigut la més feliç del món. I ara ja no tant, perquè em trobo sola. Per això et dic que la família, és per jo tot. Pues no sé jo la primera costum que tinc és lo que tu dius, pues sí, com que m'agrada estar amb família poso música, poso la Ràdio, el primer costum que tinc és posar la Ràdio i sentir parlar a algú".

olia descansar p'rò no ho he fet, perquè els arbres
ja destapen la nit i jo

enyoro als amics per molt que els escrigui. Les cabines telefòniques
són mites

d'una gent que s'enyorava. Deien que nevaria p'rò no ho ha
fet, i jo volia viure

com si fos un infant. P'ro per Nadal cada Ovel·la al seu
corral. Jo ara xiulo pels

carrers una cançó trista. I els diumenges a la nit sempre un
entrepà de truita

Els dies s'entrelliguen com serpents a Barcelona, p'rò a aquestes
dates la nit

arriba d'hora. Aquestes són les nostres costums, són
moments. Sentiment son maneres

d'entendre la vida que formen part de tot el que som i ens
fa estar unides.

EL DÚPLEX I JO: CRÒNIQUES D'UN GAT VIANANT

El Rastre del Sol

El sol entra per la finestra just a les 9 del matí. Me'l sé de memòria. Primer es posa sobre el sofà, després es mou cap a la butaca i, finalment, acaba a la catifa, on em tombo a fer una migdiada. Però avui, alguna cosa canvia. El raig de sol sembla ballar, com si tingués vida pròpia, i jo, atrapat pel seu rastre, decideixo seguir-lo. Al principi sec sobre el sofà, esperant.

Després em desplaço cap a la butaca, i finalment m'acosto a la catifa.

El raig de sol, capritxós, s'escola per la finestra just quan m'acosto.
Ho ha fet expressament? Potser.

La Cadira Buida

L'altre dia, la vaig veure asseguda a la cadira davant la finestra, mirant cap a fora durant hores. Al principi no em va importar, sempre m'ha agradat observar com les persones es perden en els seus pensaments. Però avui, alguna cosa rara ha passat. Ella s'ha aixecat de la cadira i ha anat cap a la cuina. La cadira segueix buida, tal com estava abans. M'hi apropo, pujo i m'acomodo com si fos meva. 'Un lloc perfecte per observar el món', penso. I em quedo allà un bon temps. Quan ella torna i em veu a la seva cadira, somriu. Jo la miro des del meu lloc, satisfet. Al cap i a la fi, la cadira mai ha estat de ningú, oi?

El Misteri de la Caixa

La caixa va aparèixer una tarda qualsevol, sense avís previ. M'hi vaig acostar, sigil·lós, com sempre que alguna cosa nova apareix a casa, i la vaig olorar amb curiositat. No era un moble ni una bossa de supermercat, era... una caixa. De seguida vaig entrar-hi, m'hi vaig acomodar i vaig esperar. No m'equivoco mai: la caixa té màgia. Vaig estar allà, tranquil, observant com la casa seguia el seu curs, però jo sabia que aquesta caixa era només per a mi. Al final, ella em va trobar dins, i tot i que em va intentar treure, em vaig quedar ferm. Després de tot, les caixes sempre són per a aquells que s'atreveixen a entrar-hi.

El Bany de Tots Els Dies

Cada matí, ella entra al bany i tanca la porta, com si fos un ritual sense fi. Jo, que conec bé les rutines de casa, em poso davant la porta, esperant. Al principi, em mira i somriu, com si això m'aturés. Però jo no em moc. Quan finalment la porta s'obre, em fico dins com si hagués guanyat una batalla. Ella riu, com sempre, mentre jo gaudeixo del rajolí d'aigua que encara cau o bé de les que encara en un petit basal es poden aprofitar. 'Avui he guanyat, no em mouré', li dic amb la mirada. I així, cada dia, el bany és el meu petit camp de batalla.

LA
PATUM

1 BERGA

1

3 VIURE
LA NIT DE
REIS

COM UN
INFANT

4 LA OLOR
DE POBLE

LES
SANTES

2 MATARÓ

7 FESTA
MAJOR

MANRESA

5 SANT ANDREU
DEL

PALOMAR

BARCELONA

6 ENTREPÀ
DE TRUITA
PER SOPAR

8 EL MOLÍ
DE MURA

COM FER UNA FAMÍLIA?

INGREDIENTS:

- 1 tassa d'amor incondicional
- 2 cullerades de paciència, bé mides
- 1 grapat de rialles compartides
- 3 culleradetes d'empatia
- 1 pessic de respecte, al gust
- 1/2 tassa de moments difícils
- 1 culleradeta de tendresa
- 1 litre de somnis comuns
- 1 ram de confiança, fresc
- Un toc de perdó, que s'afegeix quan calgui
- 1 cullerada de sacrifici, servida amb generositat

INSTRUCCIONS

Comença amb la base:

En un bol gran, posa l'amor incondicional. És l'essència que mantindrà tota la resta. Afegeix els riures compartits i barreja bé fins que la mescla sigui suau i càlida.

Afegeix l'empatia i el respecte:

A poc a poc, afegeix les 3 culleradetes d'empatia. Aquesta és la clau per entendre i cuidar els altres en tot moment. Barreja amb el respecte, aquest ingredient que manté l'harmonia quan sorgeixen diferències.

Integra els moments difícils:

Afegeix la meitat de tassa de moments difícils. Tot i que puguin semblar amargs, són els que fan que la recepta sigui autèntica i real.

Afegeix la tendresa i la confiança:

Ara, barreja la culleradeta de tendresa, aquell toc suau que permet que tothom se senti segur. Després, aboca el ram de confiança. La confiança es desenvolupa amb el temps, però un cop afegida, sosté tots els altres ingredients.

Ajusta el sabor amb sacrifici i generositat:

El sacrifici potser no és l'ingredient més fàcil, però és el que realment transforma la mescla en alguna cosa extraordinària. Afegeix una cullerada de sacrifici i notaràs com les parts de la família s'integren, sense ressentiments, només generositat.

Deixa reposar amb esperança:

Un cop tot estigui ben integrat, deixa reposar la mescla durant un temps. Al llarg del procés, és important recordar que el temps i la confiança es van cuinant a foc lent.

Serveix amb amor:

Al final, serveix la família amb molta esperança per al futur. Així, tot i que el camí serà llarg, la recepta estarà llesta per ser compartida amb alegria i agraïment.

1. FAMÍLIA

Per mi la idea de llar no la configura l'espai sinó la tranquil·litat i la protecció que t'ofereix qui hi habita. 2. Una llar sempre ha de comptar amb records amb 4. coses de les quals no et pots despendre i potser ara que és un moment de construir aquesta llar de nou, m'adono que després de molts anys sense voler veure fotografies de nosaltres valtant 6. per tota la casa, ara em ve de gust posar-hi una, em ve de gust entrar i poder recordar.

Tens ball? Ballaràs aquest any? Danya, un ball molt bonic.

Bo. M'agrada.

Eh, Danya? Danya? Danya? Ballaràs aquest any?

Danya? Ten plàstic?

No, no de plàstic. Esperar. Tens sicomatrisitat? Sicomatrisitat?

Què és el sicomatrisita? I què tens? Tens pe, oi? I la música?

Quin tipus de pe? Bé, física. Es diu eefa. Física d'avocasio.

És com pe. Correcte. Eefa. En tens un? Sí.

Tens música? Sí, n'hi ha. Què aprens sobre música? Anunsis.

Què? Jingle o no.

Sí? I què? Ho vas saber? 3. Em menjaré això.

Un floc és un tentineig, i té tah. Què és? Tah és al final de l'anuncia alguna paraula o cançó que identifica la marca.

Estàs al corrent? Vinípea.

Bé, no hi ha bellesa, però és deliciós.

I els musicals de bunyols són quan hi ha música. S'atura i continua. Quin serà? Musical de bunyols. No?

Serà noquejat? Com que se'n va, no hi ha forat.

Danya, netejaràs roures? Estic tocant la guitarra. Atura't.

Aquesta és la meva guitarra. Espera, espera. Ai, Sashenka,

com estàs aquí? D'acord, mare, com estàs?

Maleta? Et van donar diners? Sí, tu, et poden pagar

demà si vols. Jo, m'empenyoren, i te'n portaré. No puc esperar, vols buscar, vols escolta, si vols alguna cosa.

Com vulguis, ho faré per tu.

Així que ho puc fer per tu demà. Per emportar-se?

Si mare, saps el que tinc en monedes? De... El que

tenia Moneda Sosa? Des del Kazakhstan? Sí, també hi ha del Perú i l'Uruguai cool. Ves a rentar-te les dents.

Saps guantes vegades he estat al Perú o a Uruguai?

Zero. Així és, 5. com ho vas endevinar?

No ho sé, no sé. La intuïció. Sí, mare, sí, digues-me a

quins nou països he estat, aniré a rentar-me les dents a Mònaco sol Canadà. Dos. Ciutat del Vaticà.

Tres. França. Quatre. Itàlia. Cinc. A Espanya, Rússia. Considerat? Sí, Rússia Espanya. No està clar. De totes maneres, els Estats es consideren vuit. 8. Això és tot, vuit, tens vuit. Vaig dir nou. Estaves a

Franchai?

No a Londres? Sí.

Això és tot, només tenies vuit anys. No és cert. Sí, realment.

No, mare. Da Kaku?

Vaig comprar sis discos de diferents estrangers allà
Vaig portar de Bulgària el Disc Quatre de Michael Jackson,

7. probablement discos.

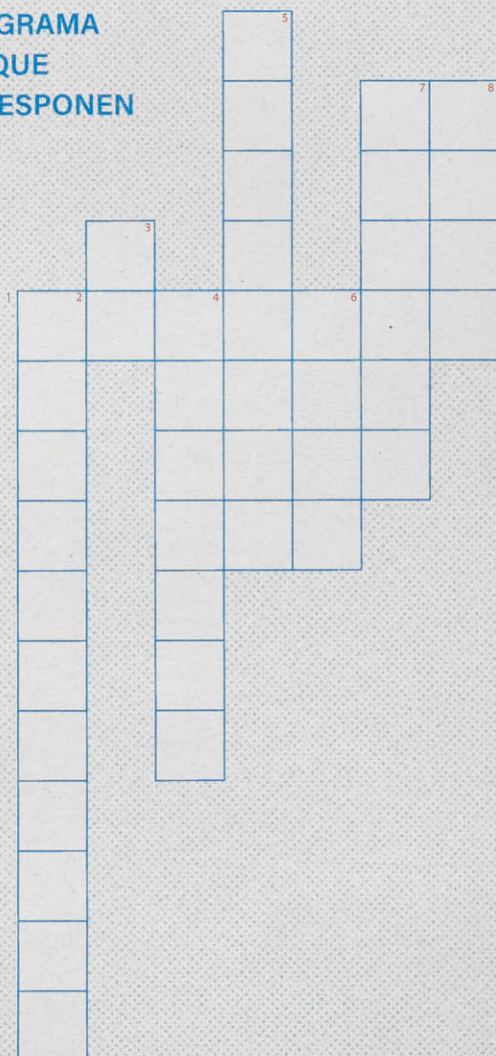
Fitxa moderna. Fitxa moderna de Jackson Madonna.

Oh, on va anar la meva Madonna?

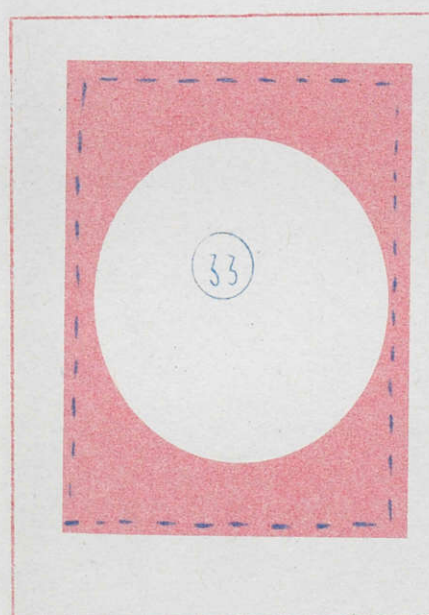
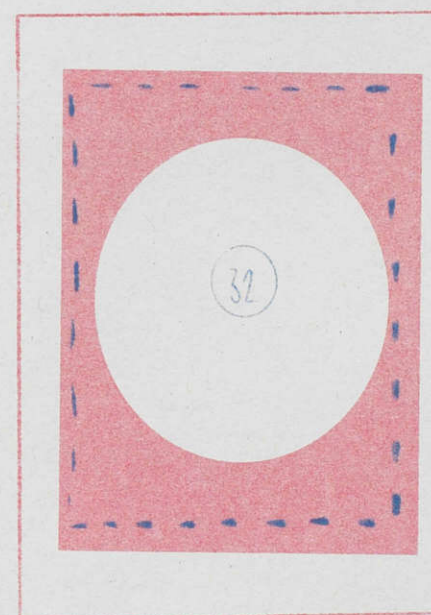
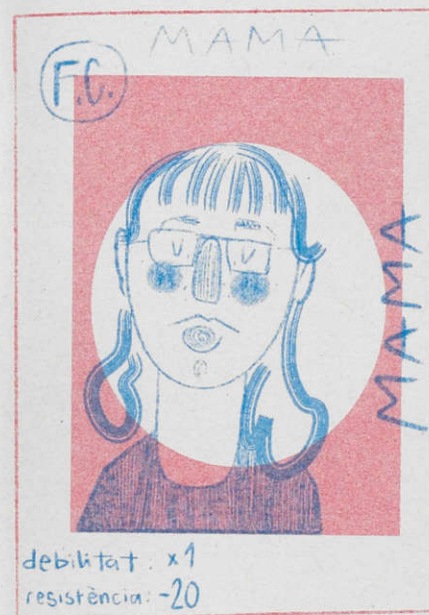
Probablement, Kostya també va prendre Well, perquè Boris Stepanovich no entén res. Kostya va venir i va dir:

Què és el que tens aquí?

COMPLETA EL CRUCIGRAMA
AMB LES PARAULES QUE
INTUEIXIS QUE CORRESPONEN
AMB ELS NÚMEROS:

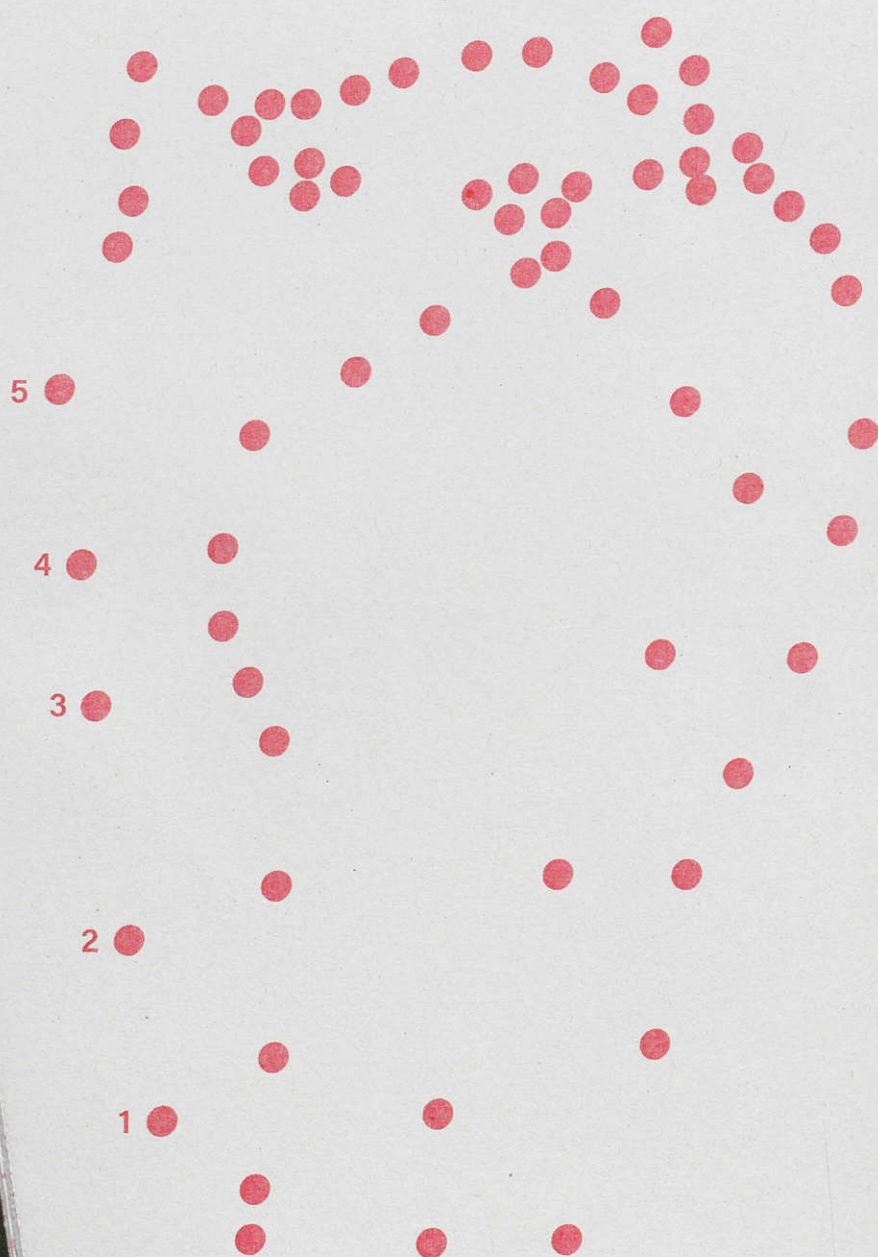
CROMOS

DIBUIXA EL TEU PROPI CROMO

JOC DE PUNTS

SEGUEIX ELS PUNTS PER DESCOBRIR EL DIBUIX QUE S'HI AMAGA

L'Hora del Te

Cada nit, quan ella s'asseu al sofà amb la tassa de te, jo m'apropro. Em faig una bola al seu costat, esperant el meu moment. No m'importa que el te no sigui per a mi; el que m'interessa és estar-hi, al seu voltant, gaudint de la calor que surt de la tassa i d'ella, 'crec que pensem el mateix'. De vegades, l'aroma em rodeja i se'm tanquen els ulls, com si fos un petit ritual de calma. De vegades, ella em mira i diu: 'Què faria jo sense tu?' Jo responc amb un suau ronroneig. No hi ha una resposta més adequada, oi? Mentre el món segueix girant, jo em quedo allà, tranquil, sent part de la seva rutina.

La Carrera pel Rellotge

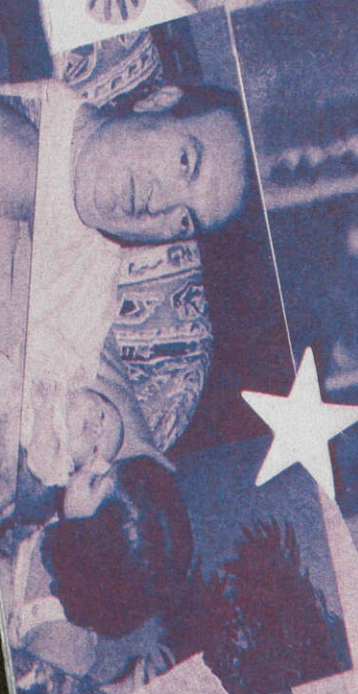
Ella no em veu. Està massa ocupada, però jo sí que la veig. El seu rellotge està sobre la taula, i no puc deixar de mirar-lo. És brillant, amb aquelles agulles que giren sense parar. L'observo fixament. Un impuls em porta a saltar, a fer un salt perfecte, i aconseguixo agafar-lo. M'acosto a ell, el toco amb les potes, fins que de sobte, cau a terra! Ella es gira ràpidament, sorpresa, però jo ja torno a ser al meu lloc, fingint una indiferència total. Sempre he pensat que aquell no era el seu lloc.

La Porta Oberta

Avui la porta de casa està oberta, i el món fora em mira com si fos una gran aventura. Em faig el valent i faig un pas cap al replà, respirant l'aire fresc de carrer, pensant que potser és el moment de conquerir el món. Però mentre em deixo portar per la temptació, una idea més realista em creua pel cap. Amb un sospir de resignació (però de gratitud, també), torno a casa. La porta es tanca amb seguretat, i mentre passo pel costat de la cuina, sé que la llibertat pot esperar una mica més. Al cap i a la fi, qui necessita conquerir el món quan tens una llauna d'escopinyes esperant-te.

casa Martina Quer 2002

Un mantell per la taula, és l'hora de dinar i s'obre: la taula està parada. A dins hi trobem el text que ens situa en el punt de partida del recorregut. Entre paraules, línies i punts recopilem un seguit de sensacions que ens traslladen un sentit més ampli de la llar, explorant aquells racons de cada casa, passant per tots els seus membres i costums.

Relats, memòries, arxiu, herència familiar, exercicis representatius on el jo i el tu sempre poden conviure. La publicació ofereix plecs on poder esbargir-se, recordar i reflexionar sobre els significats de família o costums. Amb la intenció d'arribar a totes les subjectivitats, els nostres punts de vista transversals deixen espai per trobar records amagats i a vegades oblidats. Volem donar voltes entorn els conceptes i dotar-los d'un sentit més ampli.

Inspirada en les revistes de la nostra infantesa com el *Tiroliro*, el *Cavall Fort*, els llibrets de sudokus o els mots encreuats, *Per la iaia i per tu* emula i recorda aquells fascicles que sempre acompanyaven l'entreteniment en família. Des de diferents maneres de fer i a través d'un imaginari basat en el contingut compartit i per compartir, entre les pàgines hi trobaràs jocs i imatges a completar amb la teva intuïció.

Com a cada casa, sempre hi ha una mica d'espai per tot allò que és imprescindible, com una recepta ben preservada que tothom fa, un gat que passeja i és testimoni de totes les històries simultànies que es viuen dins la casa, un petit mapa que va traçant tantes línies que no li calen direccions i, sobretot, el passatemps preferit de cada casa, el que només té sentit per la iaia i per tu.

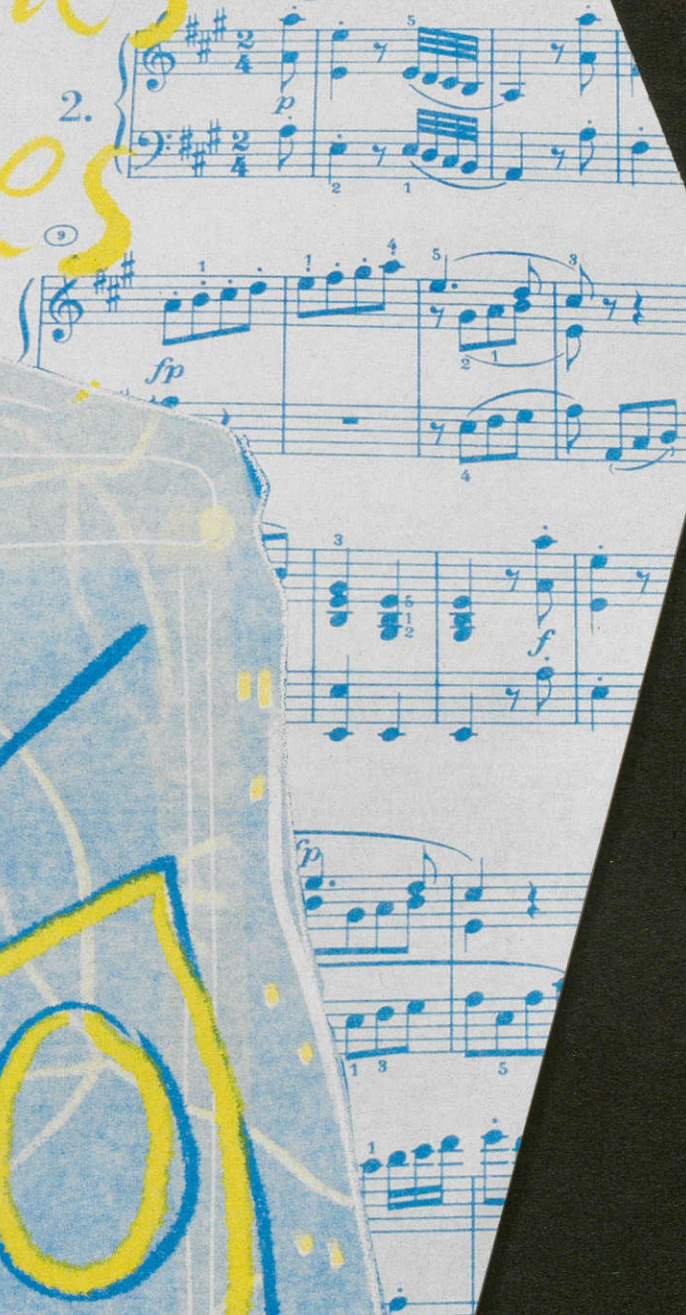
FET A MIDA

Tomba pel
llarg, no et

22
carní més
deixis res

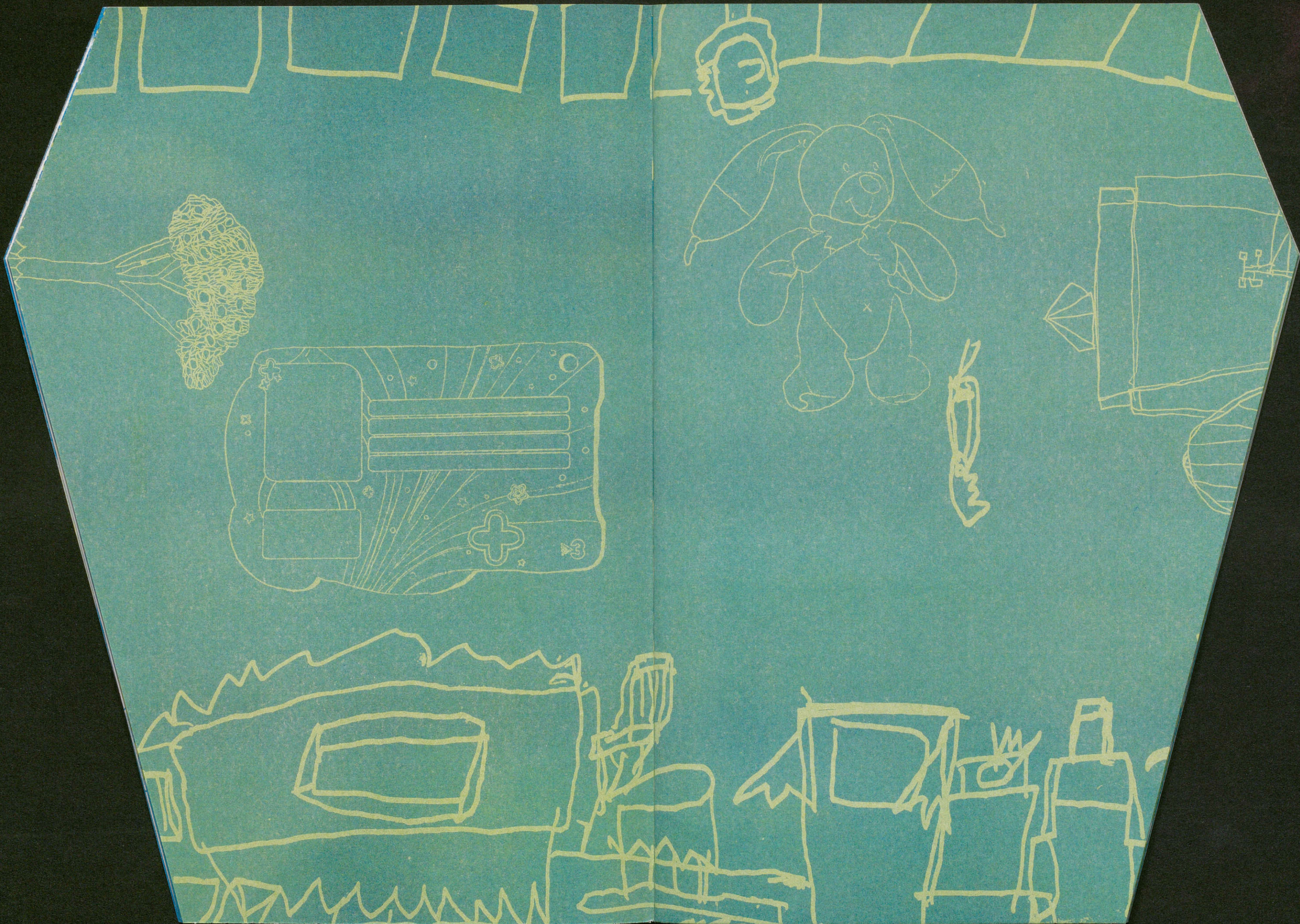
Allegro vivace

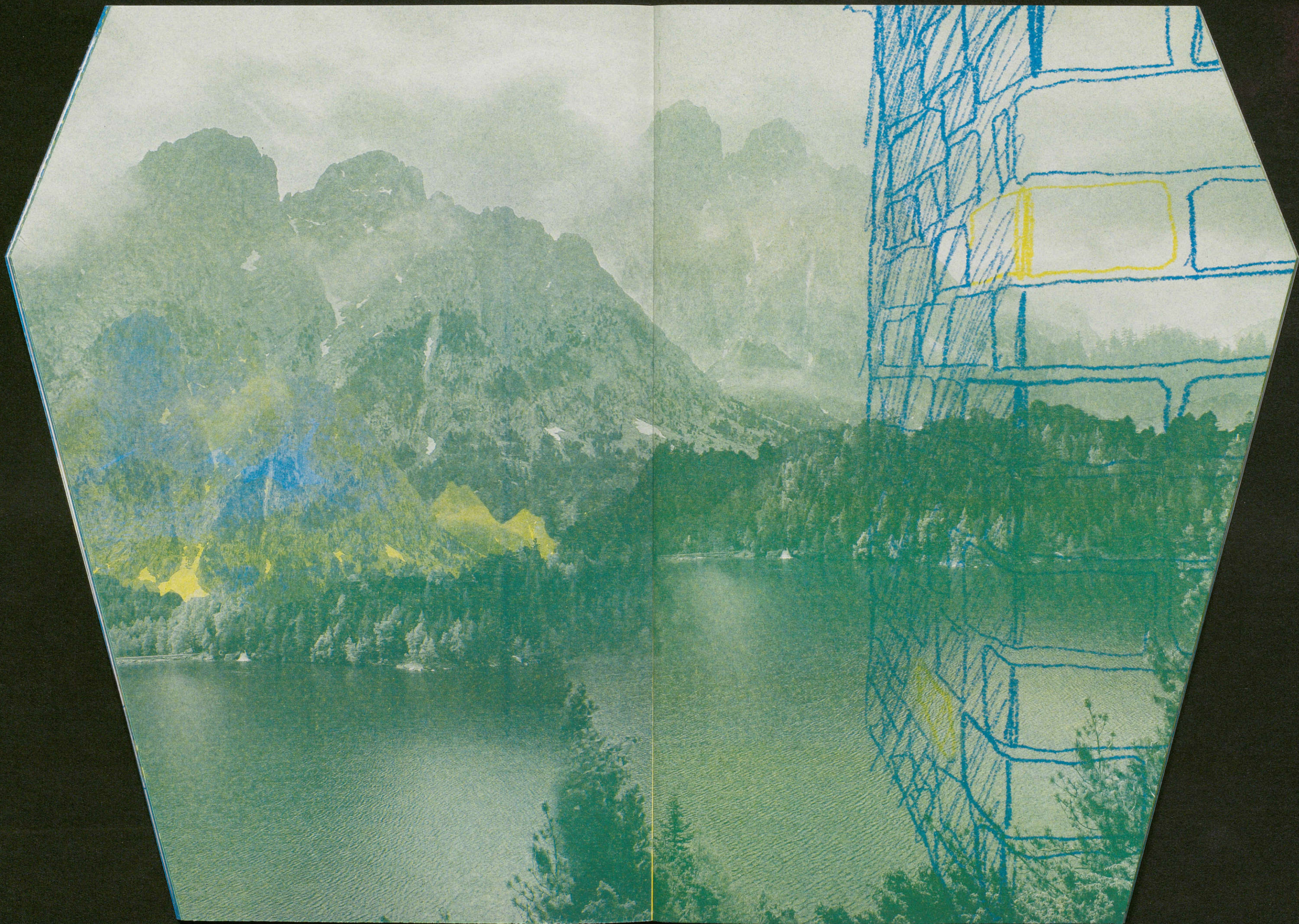

UN MÓN FET A MIDA

1. AGAFA UNA HABITACIÓ
2. QUE TINGUI: FINESTRA, PER ON
HI ENTRI LA LLUNA, ELS NÚVOLS I
LLUM NATURAL
3. AMB SOSTRES ALTS
4. I ÀNIMA
5. CONSTRUEIX - HI UN ESPAI ON
AMAGAR - TE
6. I UN LLOC PER SOMIAR
7. ARA AFEGEIX ELS TEUS TRESORS
8. FOTOS D'UN VIATGE
9. ALGUNES PLANTES
10. COL·LOCA UN SOFÀ
11. ON VINDRAN ELS GATS A
ESTIRAR - SE
12. PER ACABAR, PENJA
UN RÈTOL

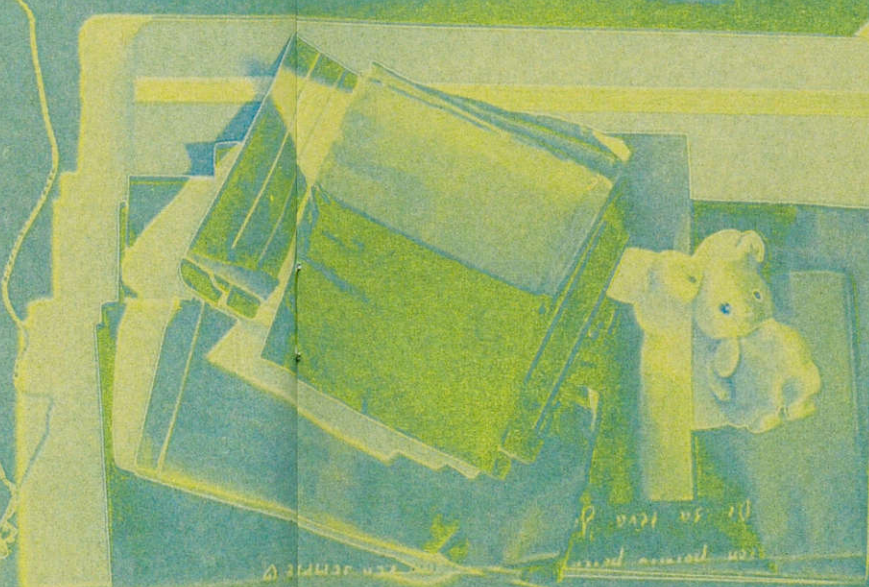
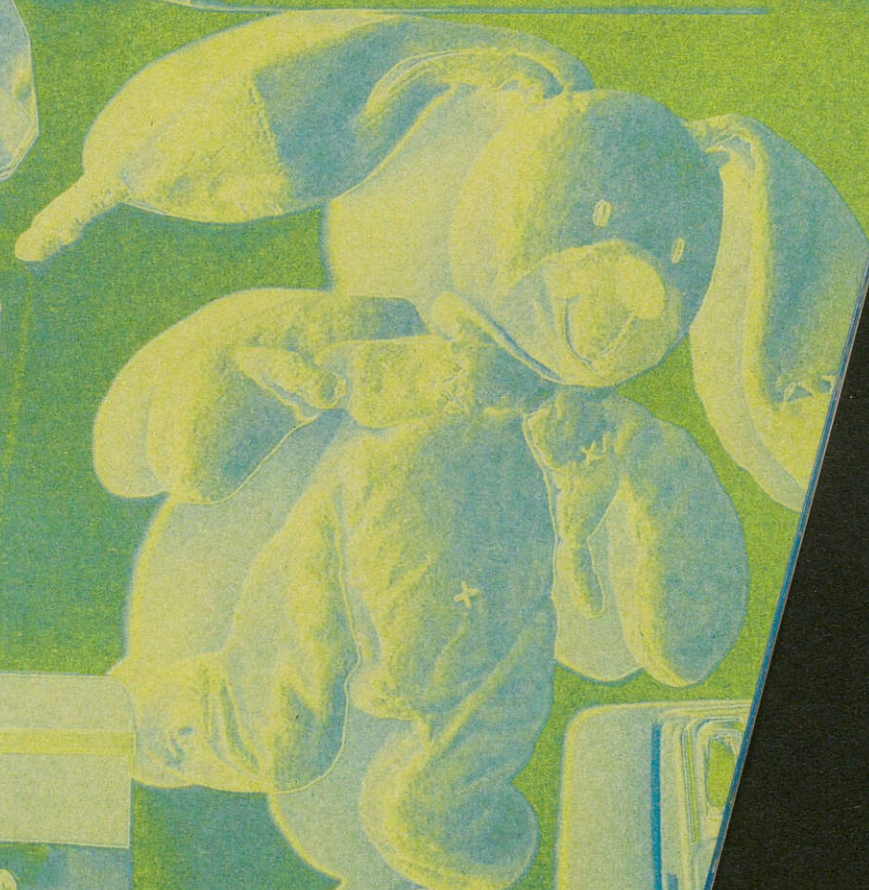
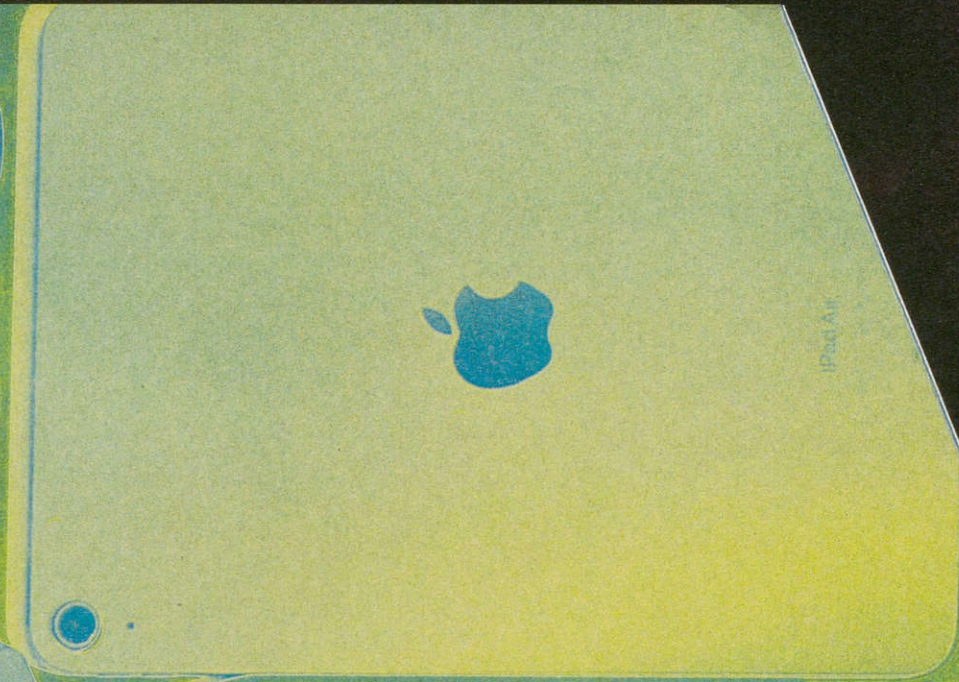

ton - Parkersburg

ALCONS

Explorem els conceptes de refugi i espai personal a través d'un viatge visual i emocional que acompanya el cicle de la vida. Des de la infància fins a la vellesa, les pàgines descriuen com aquests espais evolucionen, passant de refugis màgics i espontanis a construccions més conscients i introspectives.

El recorregut comença amb un món infantil ple de fantasia i protecció, on els refugis són més caòtics i abstractes. Mitjançant imatges evocadores, es representen moments que transmeten la seguretat dels primers anys, quan l'entorn ens acull sense esforç, quan no comporta una confrontació amb l'individu. A mesura que madurem, que girem full, aquests espais es redefeixen: els refugis passen a ser més concrets, connectats amb la realitat urbana i el ritme de la vida adulta, on l'espai personal esdevé una construcció deliberada. La part final introdueix una nova dimensió: la desconstrucció o reforma d'aquests espais, que es tornen més minimalistes, essencials i lligats al nostre món interior.

Combinem tècniques fotogràfiques, il·lustracions i dissenys en format pòster, plasmant aquesta evolució amb una narrativa visual suggerent, allunyada de la literalitat. Els elements quotidians, els paisatges i les abstraccions s'entrellacen per representar la transformació dels refugis a mesura que avancem per les diferents etapes vitals.

El recorregut no només es limita a la idea de l'espai físic, sinó que també reflexiona sobre el refugi mental, aquell lloc íntim que habitem i que ens ajuda a navegar per la vida. Fet a mida connecta records, entorns i imaginació per construir un discurs al voltant de la relació amb i entre el nostre espai i el món exterior.

Aquest viatge lineal convida a reinterpretar, des d'un punt de vista personal, què significa trobar o crear un refugi, sigui un lloc concret o un estat emocional. A través d'aquest procés, ens plantejem com els refugis canvien al llarg del temps i com, en última instància, som nosaltres els qui donem forma a aquests espais, adaptant-los a les nostres necessitats i als nostres records.

Alex Arpa
Andrea Campama
Anna Fabrés
Núria Nogué

Gemma Giralt
Júlia Llenas
Lucia Retamar
Alexandra Zaynuldinova

Pau Hita
Anna Monegal
Lucía Seguí
Auró Vernet

